

РЕШЕНИЕ

№ 290

гр. Добрич, 03.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДОБРИЧ, XVIII СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Веселин Ив. Николов

при участието на секретаря Стела Б. Димова
като разгледа докладваното от Веселин Ив. Николов Административно наказателно дело № 20233230200705 по описа за 2023 година

Производството е образувано по жалба на „***“АД с ЕИК*** с членове не управителния съвет А. К. , Х. Х.в и П. Б. срещу наказателно постановление № 26/11.05.2023 год. год. на Председателя на КЕВР.

С атакуваното наказателно постановление на жалбоподателя за нарушение на чл.206 ал.1 от Закона за енергетиката е наложена „имуществена санкция“ в размер на 20 000 /двадесет хиляди / лева.

По същество жалбоподателят оспорва НП като неправилно и незаконосъобразно. Редовно призован не се явява лично в съдебно заседание , а се представлява от адвокат Н. Б. от АК гр. Варна редовно упълномощена .

Въззиваемата страна се представлява от гл. юрисконсулт К. К. и изразява становище за законосъобразност и правилност на атакуваното НП.

Независимо от основанията, посочени от въззивника, съдът подложи на цялостна преценка атакуваното наказателно постановление, при което констатира следното:

На 11.01.2023 г. е извършена извънредна проверка на място в РЦ „Добрич“ от длъжностни лица на КЕВР, в хода на която е установено, че през 2016 г. е извършена последната метрологична проверка на средство за търговско измерване (СТИ) с № 37717343, тип: еднофазен, с абонатен №

0101325090, с фабричен № 1114030437717343, находящо се на адрес: гр. Добрич, ул. „****“ № 1, с клиент Д . А..След извършената на 11.01.2023 г. извънредна проверка на място от длъжностните лица на КЕВР, на същата дата в 14:59 часа служителите на жалбоподателя- „****“ АД Т. Т. и Ц Ц., в присъствието на свидетеля И. И., са извършили подмяна на гореописаното СТИ, като монтираното ново СТИ е с фабричен № 1127012104653303, с пломба 2287185, което е обективизирано с Констативен протокол № 821204-1.Съгласно т. 3.5.2 от издадената на жалбоподателя- „****“ АД лицензия № Л-138- 07 от 13.08.2004 г. за дейността „разпределение на електрическа енергия“, лицензиантът е длъжен да поддържа СТИ на електрическа енергия, доставяна на потребителите в състояние, съответстващо на Правилата за измерване на количеството електрическа енергия (ПИКЕЕ), както и да извършва редовни проверки, изпитвания и контрол върху тях.Съгласно чл. 43, ал. 1 от ПИКЕЕ СТИ, чието съответствие със съществени изисквания, определени по реда на чл. 7 от Закона за техническите изисквания към продуктите, е оценено и удостоверено, подлежат на последващи проверки по реда на Закона за измерванията и наредбата по чл. 28 от Закона за измерванията. Според чл. 43, ал. 2 от ПИКЕЕ всички СТИ, с изключение на тези по ал. 1 подлежат на първоначална и последващи проверки по реда на Закона за измерванията и наредбата по чл. 28 от Закона за измерванията. В тази връзка по аргумент от Заповед 616 от 11.09.2018 г. на председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор еднофазните СТИ подлежат на последваща метрологична проверка на шест години.По силата на т. 3.5.2 от лицензия № Л-138-07 от 13.08.2004 г. за дейността „разпределение на електрическа енергия“, лицензиантът е длъжен да поддържа СТИ с фабричен № 1114030437717343, в състояние, съответстващо на изискванията на ПИКЕЕ, включително да извърши последваща метрологична проверка на СТИ в срок до 31.12.2022 г. Като до 31.12.2022 г. не е поддържало еднофазното СТИ на абонатен № 0101325090, с фабричен № 1114030437717343, с година на производство 2004 г., находящо се на адрес: гр.Добрич, ул. „****“ № 1, с клиент Д . А., на 01.01.2023 г. Жалбоподателя - „****“ АД е нарушило т. 3.5.2 от лицензия № Л-138-07 от 13.08.2004 г. за дейността „разпределение на електрическа енергия“.На база така издадения АУАН № Е-КРС-26 от 10.02.2023 год. е съставено наказателно постановление № 26 от 11.05.2023 година на Председателя на КЕВР .

Описаната фактическа обстановка се установява от показанията на актосъставителя Е. С. К. и свидетелите Г. В. П. , М. А. Ц. и М. Н. Б. , както и от събраните в настоящото производство писмени доказателства .

В административното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните и материалните правила касаещи атакуваното наказателно постановление.

От депозираната жалба става ясно ,че жалбоподателя не призована вината си за визираното административно нарушение за което е ангажирана неговата административна отговорност.От събраните доказателства в настоящото производство е видно ,че по категоричен начин се установява , че жалбоподателя е извършил визираното в атакуваното НП административно нарушение.Разпитаните свидетели в настоящото производство по категоричен начин потвърждават констатираното извършено от жалбоподателя административно нарушение.

Настоящия състав не е съгласен с възражението на жалбоподателя относно допуснато съществено нарушение на разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН и при липсата на санкционна норма за твърдяното нарушение в специалния закон.В атакуваното НП е описана конкретно обстановката, при която е извършено, начинът и средствата на осъществяването му. В обжалваното НП административно-наказващият орган е посочил съвсем точно и обосновано правните си изводи, почиващи на обективно установена фактическа обстановка и съображенията си, защо именно е осъществен съставът на административно-наказателната разпоредба.

Жалбоподател посочва, че в настоящия случай следва да се издаде само един акт за установяване на административно нарушение, тъй като са констатирани още едно идентично нарушения, за които са наложени отделни санкции, а не следва да бъдат разделяни и разглеждани самостоятелно.

Жалбоподателя необосновано твърди, че за същите не следва да се налагат отделни санкции, доколкото са идентични по състав, извършени са при единство на фактическата обстановка, включително и на проверявания обект и на датата на тяхното извършване, констатирани са по време на една и съща проверка от длъжностно лице на КЕВР, извършена на 11.01.2023 г. и осъществяват състава на едно единствено нарушение, изразяващо се в неизпълнение на чл. 44, т. 3 от Закона за измерванията.

Гореизложените доводи са неправилни, тъй като на проверявания адрес консумираната електрическа енергия се отчита за множество потребители с монтирани отделни електромери. Така, освен с адрес, качеството на потребител пред дружеството се характеризира и с абонатния номер, който е уникален за всеки клиент, като консумираната електрическа енергия за съответния клиент се отчита от точно определен електромер, идентифициращ се с фабричен номер.

В случая е налице индивидуално нарушение по отношение на конкретен потребител, тъй като задължението на жалбоподателя - електроразпределителното дружество - лицензиант за поддържане на средствата за търговско измерване се отнася за всяко едно средство за търговско измерване, отчитащо индивидуално потребената от конкретен абонат електрическа енергия. Броят на пострадалите от същите неправомерни действия на дружеството негови потребители дори и на същия адрес обосновава наличието на създадена незаконосъобразно практика от страна на дружеството, чрез която се засягат обществените интереси, гарантиращи правата на потребителите във връзка с правилното измерване на електрическа енергия чрез ползваните от тях индивидуални електромери. Отделно от това, тъй като засегнатите обществени отношения са права на потребители на електрическа енергия от субект, явяващ се монополист в тази дейност /доколкото потребителите от един и същ регион не могат да изберат различен от дружеството- жалбоподател, разпределител на електрическа енергия/, нарушението може да се квалифицира като такова с висока степен на обществена опасност.

В разглеждания случай административното нарушение, извършено от „***“ ЕАД, се изразява в нарушение на разпоредбата на т. 3.5.2 от Лицензия № Л-138-07 от 13.08.2004 г. за дейността „разпределение на електрическа енергия“, която именно е посочена в НП като нарушена разпоредба, като предвидената санкционна норма, която съдържа в хипотезата си нарушение на разпоредби на лицензията, е тази на чл. 206, ал. 1 от ЗЕ.

Настоящия състав не споделя твърдението, че НП е издадено в противоречие с чл. 2, ал. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 31 от ЗАНН и при липса на санкционна норма за твърдяното нарушение. В конкретния случай на жалбоподателя - електроразпределителното дружество е наложена санкция, за

нарушение по смисъла на чл. 206 ал. 1 от ЗЕ. Съгласно цитираната разпоредба: „На енергийно предприятие, което наруши разпоредби на този закон, на подзаконови нормативни актове по прилагането му, контролът за изпълнението на които е възложен на комисията, на общи или индивидуални административни актове на комисията, правнообвързващи решения на АСРЕ или условията на издадената му лицензия, се налага имуществена санкция от 20 000 до 1 000 000 лв. В конкретния случай безспорно е установено нарушение на т. 3.5.2 от издадената на жалбоподателя- дружеството лицензия, а именно: установено е, че дружеството не е поддържало електромера, по който е доставяло на потребителя електроенергия, в състояние, съответстващо на изискванията на Правилата за измерване. В тази връзка правилно и обосновано е квалифицирано извършеното нарушение като такова на т. 3.5,2 от издадената на „****“ ЕАД Лицензия № Л-138-07 от 13.08.2004 г. за дейността „разпределение на електрическа енергия“, респективно законосъобразно и правилно административнонаказващият орган е издал наказателното постановление и е приложил санкционната норма на чл. 206 ал. 1 от ЗЕ.

Настоящия състав не е съгласен с възражението на жалбоподателя , а именно, че деянието, за което е наложено административно наказание представлява „непредставяне на доказателства за извършена последваща метрологична проверка на средство за търговско измерване“, които твърдения не отговарят на отразената в Акт № КРС-27 от 10.02.2023 г. за установяване на административно нарушение (АУАН) и в издаденото наказателно постановление фактическа обстановка и описанието на извършеното деяние, видно от която нарушението е такова за неизпълнение на задълженията на електроразпределителното дружество по т. 3.5. от издадената му лицензия.

Жалбоподателя - „****“ ЕАД е титуляр на Лицензия № Л-138-07 от 13.08.2004 г. за дейността „разпределение на електрическа енергия“ за обособената територия. Същата е издадена от КЕВР и включва в себе си общи и специални правила, които трябва да се спазват от лицензианта при изпълнение на дейността „разпределение на електрическа енергия“. В тази връзка законодателят е приел, че в рамките на определената в чл. 75, ал. 2, т. 1 от ЗЕ материална компетентност на Комисията е провеждането на контрол за спазване на лицензията от страна на енергийните предприятия. В т. 3.5.2. от издадената на дружеството лицензия ясно е посочено, че „Лицензиантът

поддържа средствата за търговско измерване на електрическата енергия, доставяна на потребителите, в състояние, съответстващо на изискванията на Правилата за измерване, както и да извършва редовни проверки, изпитания и контрол върху тях.

Видно от чл. 42 от Правилата за измерване на количеството електрическа енергия, приети с Решение на КЕВР с № П-1 от 10.04.2007 г. (обн., ДВ, бр. 38 от 11.05.2007 г., отменени), действали към датата на изтичане на метрологичната проверка на конкретния електромер, за който е съставен АУАН, така и в чл. 41 от действащите Правила за измерване на количеството електрическа енергия, приети от КЕВР с решение по т. 3 от Протокол № 147 от 14.10.2013 г. (обн., ДВ, бр. 98 от 12.11.2013 г.) е предвидено, че „Всички средства за търговско и контролно измерване подлежат на първоначална и последващи проверки по реда на Закона за измерванията, Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол и Наредбата за съществения изисквания и оценяване съответствието на средствата за измерване“.

Явно жалбоподателя - лицензиантът не изпълнява задълженията си по издадената му лицензия да поддържа средство за търговско измерване на конкретен потребител в съответстващото на нормативните изисквания състояние по отношение на метрологични и технически характеристики, всъщност е налице противоправно бездействие, с което лицензиантът създава реална опасност за неточно измерване на количеството електрическа енергия, потребявано от негов клиент. В конкретния случай, при проверка на място на електромер с фабричен № 111403043739911, отчитащ консумираната електрическа енергия за абонатен № 0101325091, на адрес: гр. Добрич, ул. „***“, № 1, служителите на КЕВР са установили, че за посочения електромер дружеството не е изпълнило своите задължения, предвидени в т. 3.5.2 от лицензията.

В конкретния случай е установено нарушение на т. 3.5.2 от издадената на жалбоподателя - дружеството лицензи, а именно: установено е, че дружеството не е поддържало електромера, по който е доставяло на потребителя електроенергия, в състояние, съответстващо на изискванията на Правилата за измерване, а НЕ нарушаване на правилата на чл. 44 от ЗИ.

Разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН в конкретния случай е неприложима.

Следва да се отчете обстоятелството, че в случая са засегнати обществени отношения от изключителна важност, чиято закрила е гарантирана, чрез изрична точка в издадената на дружеството лицензия. Нарушението не може да се счете за маловажно, тъй като не разкрива липсата, респективно незначителната степен на обществена опасност, поради което не притежава характеристиката на маловажно такова. С нормата на чл. 206, ал. 1 от ЗЕ и издадената лицензия се гарантират обществени отношения със значителен обществен интерес, поради което неизпълнението на тези задължения всякога застрашава в съответна степен цитираните обществени отношения.

ЗЕ урежда обществени отношения с изключителна обществена значимост, които са свързани с осъществяването на дейностите по производство, внос и износ, пренос, транзитен пренос, разпределение на електрическа и топлинна енергия и природен газ, пренос на нефт и нефтопродукти по тръбопроводи, търговия с електрическа и топлинна енергия и природен газ. Поради изключителната важност на тези обществени отношения законодателят предвижда механизми за държавно управление при определяне на енергийната стратегия и политика на страната, както и при осъществяване, регулиране и контролиране на дейностите в енергетиката. Една от дейностите в енергетиката, подлежаща на държавно управление и регулиране по реда на ЗЕ, е разпределението на електрическа енергия.

В хода на съдебното производство не се установи различна фактическа обстановка от описаната в АУАН, и издаденото въз основа на него наказателно постановление. Разпитани в качеството на свидетели в съдебно заседание същите потвърждават съответно констатациите в акта и в НП, и законосъобразното съставяне на АУАН. Съдът кредитира показанията им, като обективни и непротиворечащи на приложените по делото заверени за вярност копия от писмени доказателства.

Както в АУАН, така и в обжалваното НП точно и ясно е описано вмененото нарушение, изразяващо се в неизпълнение на горесцитираното административно нарушение.

Предвид гореизложеното съдът намира, че в хода на съдебното производство безспорно се установи, че констатираното в АУАН нарушение е извършено от лицето, посочено като нарушител. Разглеждайки делото по същество, ДРС установи чрез допустимите от закона доказателства

административното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено, което обуславя извода, че атакуваният административен акт не противоречи на буквата и духа на материалния закон.

Наложената " имуществена санкция " в размер на 20 000/двадесет хиляди/ лв. е към минималния предвиден от закона размер, поради което не подлежи на преразглеждане.

Наложено административно наказание - „имуществена санкция” в размер на 20 000/двадесет хиляди/ лева , съдът приема за правилно определен от административно наказващия орган спрямо извършеното от жалбоподателя административно нарушение към настоящият момент. Настоящият състав счита , че така определените административни наказания биха реализирали целите на административното наказване предвидени в разпоредбата на чл. 12 от ЗАНН.

Следва да се уважи искането на юрисконсулта К. К. за сторените по настоящото дело разноси т.е. жалбоподателя да заплати сумата от 120/сто и двадесет/ лева на КЕВР представляващо юрисконсултско възнаграждение на юрисконсулт К. К. .

Предвид горното, обжалваното наказателно постановление следва да бъде потвърдено.

Воден от изложените фактически констатации и правни изводи, на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВАМ НП № 26 от 11.05.2023 год. на Председателя на КЕВР , с което на „***“АД с ЕИК*** с членове на управителния съвет - А. К. , Х. Х.в и П. Б. за нарушение по чл.206 ал.1 от Закона за енергетиката е наложена „имуществена санкция“ в размер на 20 000 /двадесет хиляди / лева.

ОСЪЖДА „***“АД с ЕИК*** с управители А. К. , Х. Х.в и П. Б. да заплати сумата от 120/сто и двадесет/ лева на КЕВР представляващо юрисконсултско възнаграждение на юрисконсулт К. К. .

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд гр. Добрич в 14-дневен срок от уведомяването на страните по реда на АПК.

Съдия при Районен съд – Добрич: _____